

Forfatter: Skjoldborg, Johan

Titel: Udrag fra En Stridsmand

Citation: Skjoldborg, Johan: "En Stridsmand", i Skjoldborg, Johan: *En Stridsmand*, 1896, s. 32.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-skjold_01-shoot-idm140513902018416/facsimile.pdf (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: En Stridsmand

som førte til Maalet. Solen gennemstraaledede den kolige Luft, der rundt om fyldtes med Fuglenes Morgensang. Ellers hørte man intet uden den flygende Lyd af løbende Sand om Hjulenes Gang og Eger.

Under den søvndyssende Fremgliden hensank Søren paany i Udregninger.

»God Morgen, Søren!« raabte Jens Peter Klit, der trak sine Køer paa Græs og lige havde fæstet den sidste. »Skal Du til Købmanden?«

Søren fo'r op. »Ja, — Trr! — Ja—a, jeg har tænkt at bygge mig et Stykke Hus i Sommer!«

»Held og Lykke med det! — Ja, nu er jeg ved at være ligesom en Smule træt af det . . . Hjo—ov! En bliver bra' hen ad Aarene, og saa duer En ikke til at være i Klitterne. Nu har jeg slaast med den Lyng og de Siver i en fyrretyve Aar, og jeg har endelig kunnet kommanderet det hidtil, men saasnart En gi'er et bette Korn Fir,

saa tager det Magten, det Skidt! . . . Hvem har beslaaet den Vogn? — Skræm Smed! — Du skulde faa Mirakkelsmeden til det, han er saa Fandens bekant til at faa dem til at gaa let. — Ja, de unge Dage, det er en dejlig Tid, Søren!« sluttede Jens Peter. »Lykke paa Rejsen!«

Nu var det store Spørgsmaal, om Søren kunde faa paa Borg. Han stod i Butikken og skottede til Kontordøren, hvor den mægtige Mand skulde vise sig. Dér kom han ogsaa til Syne, men han var væk igen med det samme; han fo'r ud og ind og logrede omkring en Storbonde fra Hagerup, — Konkurrenten voldte jo Vanskeligheder. Husmanden fra Klitten ænsede Købmanden næppe, og Søren kunde ikke faa sagt, hvad han vilde, for Ordene bleve til en Klump i Halsen.

Saa traf det saa heldigt, at Jens Nørgaard fra Løndum, af hvem Søren havde købt sin Huslod, kom til Stede, og ved hans Mellemkomst ordnedes